

## Arrest

nr. 240 124 van 27 augustus 2020  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR  
J. P. Minckelersstraat 164  
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 21 augustus 2019 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Uit de *“Eurodac Search Result”* van 19 augustus 2019 blijkt dat de verzoekende partij op 7 januari 2018 een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend in Griekenland alsook dat zij aldaar een beschermingsstatuut heeft verkregen.

1.3. Op 23 december 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat de verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland. Deze beslissing is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

#### *A. Feitenrelaas*

*U verklaarde een Irakees te zijn van Arabische origine, geboren op (...) 1987 te Nassiriyah, provincie Dhi Qar, Zuid-Irak. U behoort tot de familie (...), stam al Khafaji. Uw familie is sjiitisch maar u bent niet gelovig. Op 16 juni 2011 huwde u met uw toen nog minderjarige vrouw (...). Jullie kregen twee kinderen, M. (°(...)2012) en A. (°(...)2015). U werkte voornamelijk in de bouwsector. In 2015 heeft u ongeveer een jaar in een café gewerkt.*

*Omwille van de opkomst van de Islamitische Staat (IS) waren veel jongeren bereid om zich bij de sjiitische milities aan te sluiten. Zij kwamen op een avond samen in het café waar u werkte. Toen zij grove taal jegens bepaalde bevolkingsgroepen begonnen te gebruiken, kwam u tussen en stelde u dat zij niet zo over mensen hoorden te spreken. Sindsdien werd u bestempeld als atheïst en ontving u meerdere bedreigingen. Op 1 juli 2017 werd u gedurende één dag gearresteerd door de militie Asaeb Ahl al Haq (AAH) en werd u aangemoedigd het sjiitische geloof terug te belijden. Toen u weigerde, gaven zij u een dreigbrief en werd u vrijgelaten. Omwille van deze problemen met AAH werd u door uw stamhoofd, tevens uw oom, uit de stam verstoten. Omdat u een voorgevoel had dat er iets zou gebeuren, dook u rond 17 juli 2017 onder bij familieleden in het dorp al Gharraf. Op 20 juli 2017 kwam AAH naar uw huis en werd uw vrouw doodgeschoten. Uw kinderen waren op dat moment bij uw ouders. In september van datzelfde jaar verliet u het land samen met uw kinderen. Jullie vluchtten naar Erbil (Koerdische Autonome Regio – KAR) en trokken vervolgens samen met een smokkelaar per auto en te voet naar Turkije, van waaruit jullie verder reisden naar Griekenland. Bij aankomst in Moria op het eiland Lesbos op 29 oktober 2017 werd u verplicht uw vingerafdrukken te geven waardoor u ongewild een verzoek om internationale bescherming indiende. Het vluchtelingenkamp in Moria was echter een hel. Het was overbevolkt, er was onvoldoende eten, geen medische zorg en er waren continu gevechten tussen Arabieren en Afghanen. Al snel raakte bekend dat u uit het sjiitische Nassiriyah afkomstig was. Op een dag werd uw tent in brand gestoken door radicale Syrische verzoekers gelinkt aan de IS. U werd daarom overgeplaatst naar een afgesloten deel van het kamp. Toen u een paar dagen later in het kamp op eten aan het wachten was, werd u aangevallen door dezelfde groep Syriërs. Zij beschuldigden u er enerzijds van ongelovig te zijn en anderzijds sjiitisch te zijn. U ging na deze aanval een klacht tegen onbekenden indienen bij de politie. Nadien probeerden diezelfde mannen u nog een aantal keer te provoceren maar u reageerde niet meer. Na een verblijf van tien maanden in het vluchtelingenkamp werd u overgebracht naar een vluchtelingenkamp in Athene. De hygiëne en veiligheid in dit kamp bleken nog slechter. Na ongeveer drie maanden besloot u samen met uw kinderen Griekenland te verlaten. U probeerde te voet de grens met Bosnië over te steken maar dit lukte niet. U keerde terug naar Griekenland. Uw ‘ausweis’ was ondertussen verlopen maar u ging deze niet meer gaan verlengen. U bleef nog een drietal maanden op illegale wijze in Griekenland. In deze periode verbleef u in het huis van een bevriende verzoeker en in het huis van de smokkelaar.*

*Uiteindelijk verliet u Griekenland op 19 augustus 2019 en reisde u met een vals paspoort met het vliegtuig tot in België. U kwam diezelfde dag in België aan en diende op 21 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming in.*

*Uw moeder en broers M(...) en T(...) bevinden zich op heden in Griekenland. M(...) is gevlucht omdat hij zich bekeerde tot het christendom, T(...) vluchtte omdat zijn zoon werd ontvoerd.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, legde u kopieën neer van uw huwelijksakte, een verstotingsbrief en foto's van het vluchtelingenkamp, van uw werk in Irak, twee foto's van uw vrouw en een screenshot van een artikel over de aanwezigheid van sjiitische militieleden in Europa en van een artikel over de protesten in Irak. Daarnaast legde u een origineel document van de Griekse politie en een usb-stick neer met daarop de afgeprinte foto's en screenshots en video's over de algemene situatie in Griekenland. Op de Dienst Vreemdelingenzaken legde u de originele identiteitskaarten van u en uw kinderen neer. U bent die ondertussen echter verloren in het opvangcentrum.*

#### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw*

rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland (zie Eurodac Search Result in administratief dossier).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u, ten eerste, gelden dat u niet naar Griekenland terug kan uit vrees geviséerd te zullen worden door radicale soennitische verzoekers omwille van uw afkomst uit het sjiiitische Zuid-Irak en uw atheïstische geloofsovertuiging. Immers, in het vluchtelingenkamp van Moria werd uw tent in brand gestoken en werd u enkele dagen later aangevallen door aanhangers van de Islamitische Staat, afkomstig uit het Syrische Deir az Zur. Bovendien zou de Griekse politie niets willen doen om verzoekers om internationale bescherming en/of vluchtelingen te helpen. Dat u een gegronde vrees of reëel risico op het lijden van ernstige schade zou dienen te koesteren ten aanzien van Griekenland kon echter niet overtuigen.

Zo dient er allereerst gewezen te worden op een ernstige inconsistentie aangaande uw problemen in Griekenland. Namelijk, wanneer u door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd gevraagd of u persoonlijke problemen heeft gekend in Griekenland, verklaarde u duidelijk van niet en verwees u vervolgens enkel naar de algemene situatie voor vluchtelingen in de Griekse kampen. Dat uw tent in brand werd gestoken noch dat u werd aangevallen door een groep radicale moslims, heeft u bij de DVZ aangebracht. U hiermee geconfronteerd op het CGVS kon u hiervoor geen overtuigende verklaring bieden. U giste dat de vraag misschien anders werd gesteld en dat u op de DVZ geen details kon vertellen. Op de vraag: 'Heeft u problemen gehad in Griekenland?', antwoordde u nochtans met een duidelijke 'neen, maar problemen (kunnen) worden verwacht', een niet mis te verstane vraag en antwoord (CGVS Vragenlijst, vraag 8). Dat u aangevallen, en uw tent in brand gestoken, zou zijn omwille van uw afkomst of geloofsovertuiging kunnen overigens bezwaarlijk als details worden beschouwd. Deze vaststelling doet reeds op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas aangaande uw problemen in Griekenland.

Ook al zouden uw problemen voor waar worden aangenomen, is het voorts niet aannemelijk dat u in geval van een terugkeer naar Griekenland opnieuw door uw belagers geviséerd en aangevallen zou worden. U verklaart dat u ook na uw overplaatsing van het eiland naar het vasteland het gevoel had dat u op elk moment aangevallen kon worden door de belagers die u in Moria hadden aangevallen. Zij konden immers ten allen tijde worden overgebracht naar het vasteland en u vinden, zo verduidelijkt u (CGVS, p. 22). Uit niets blijkt echter dat de personen die u eerder zouden hebben aangevallen, dit opnieuw zouden doen. U verklaart immers dat deze mannen u na de vechtpartij in Moria wel nog probeerden te provoceren, maar dat u daar niet op inging. Problemen bleven dan ook uit (CGVS, p. 16). Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat zij u nog zouden hebben gezocht na uw vertrek uit het kamp in Moria. Uit het door u neergelegde politioneel document, dat u ontvangen zou hebben naar aanleiding van uw aangifte, blijkt bovendien dat het incident op 12 november 2017 plaatsvond. Dit betekent dat u na de aanval nog anderhalf jaar in Griekenland bleef wonen. Uw belagers hadden aldus ruim de tijd u te vinden en aan te vallen, indien gewenst, hetgeen niet gebeurde. Waarom zij u in de toekomst alsnog uit het niets zouden aanvallen in Athene, of elders in Griekenland, is dan ook niet duidelijk.

U heeft overigens niet aangetoond dat u in Griekenland geen bescherming kon krijgen van de Griekse autoriteiten dan wel, in geval van een terugkeer, geen beroep zou kunnen doen op hun bescherming bij eventuele toekomstige problemen. Zo kon u, nadat uw tent in brand werd gestoken, beroep doen op de bescherming van een organisatie binnen het kamp die u naar een afgesloten, beveiligd gedeelte van het vluchtelingenkamp verplaatste. Dit gedeelte van het kamp beschikte immers over een poort die kon worden gesloten in geval van problemen. Er werd in het kamp aldus rekening gehouden met uw situatie en – de overbevolking van het kamp indachtig – zo goed als mogelijk naar een oplossing gezocht

(CGVS, p. 16-17). Hoewel u, nadat u werd aangevallen, een klacht tegen onbekenden ging indienen bij de politie van Mytiline, zou er niets met uw klacht gebeurd zijn. De politie komt immers nooit tussen in geval van problemen tussen vluchtelingen, zo concludeerde u (CGVS, p. 6, 13 en 24). Dit is echter louter een blote bewering die u geenszins weet te staven. Zo heeft de politie wel degelijk nota genomen van uw verklaringen, u de nodige documenten afgeleverd en uw telefoonnummer genoteerd voor het geval zij informatie voor u zou hebben (CGVS, p. 21). Uit het gegeven dat u noch uw tolk werden gecontacteerd door de politie, kan geenszins worden geconcludeerd dat u niet op de bescherming van de politie kon rekenen. Hoogstens kan hieruit afgeleid worden dat er (nog) geen relevante informatie bestond aangaande uw dossier. U heeft overigens zelf geen enkele poging ondernomen om naar uw dossier te informeren (CGVS, p. 21). Kan hieraan worden toegevoegd dat u een klacht tegen onbekenden indiende en u uw belagers niet durfde aan te duiden (CGVS, p. 5-6). De politie was dan ook beperkt in haar mogelijkheden iets te doen. Tot slot dient er te worden vastgesteld dat het door u neergelegde politionele document geen enkele inhoudelijke informatie bevat. Het document dateert overigens van 12 november 2017 terwijl u het incident situeert in januari of februari 2018 (CGVS, p. 6).

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden besloten dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u, ten tweede, uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat de levensomstandigheden in de vluchtelingenkampen heel slecht zijn en dat er geen afdoende toegang tot medische zorg, onderwijs en werk voorhanden is.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

U kaart de slechte levensomstandigheden in de vluchtelingenkampen, de slechte economische situatie en het gebrek aan medische bijstand en onderwijs in Griekenland aan. Dient echter te worden bemerkt dat u geen enkele poging heeft ondernomen uw leven in Griekenland op te bouwen en uw levensomstandigheden te verbeteren. U had immers al bij uw aankomst in Griekenland besloten dat u daar niet zou blijven en dat het bijgevolg niet nodig was op een paspoort en verblijfsvergunning te wachten, zo stelt u (CGVS, p. 21).

*Dat de situatie in de Griekse kampen omwille van overbevolking niet goed is, wordt niet betwist door het Commissariaat-generaal. Echter kan uit uw verklaringen niet worden afgeleid dat uw situatie van die aard was dat zij een schending van het artikel 3 van het EVRM zou betekenen. U werd tijdens uw asielprocedure immers op verschillende manieren ondersteund door de Griekse autoriteiten. Zo ontving u maandelijks een uitkering voor u en uw kinderen en had u recht op voedselhulp (CGVS, p. 18). Bovendien kon u in het kamp van Athene terecht bij een sociaal assistent. Hoewel u verklaart dat u geen toegang had tot een advocaat, blijkt evenwel dat u wel degelijk terecht kon bij een juridisch bureau (CGVS, p. 20). Dat zij u niet konden helpen met het versnellen van uw asielprocedure (CGVS, p. 20), iets wat effectief buiten hun macht ligt, betekent niet dat zij u niet op andere manieren konden bijstaan. Voorts klaagt u het gebrek aan gezondheidszorg, onderwijs en werk aan. Uit uw verklaringen blijkt echter dat verzoekers in Griekenland wel degelijk toegang hebben tot medische zorg. Zo geeft u enerzijds aan dat verzoekers mits een specifiek document naar het ziekenhuis kunnen gaan (CGVS, 19-20). Anderzijds verklaart u dat u het zich financieel niet kon veroorloven een dokter te consulteren toen uw kinderen huiduitslag kregen (CGVS, p. 6). Dat u wegens financiële redenen niet naar een dokter kon gaan, betekent echter niet dat de toegang tot medische zorg u systematisch werd ontzegd omwille van Conventie-gerelateerde redenen. Wat betreft de toegang tot onderwijs blijkt verder dat kinderen van verzoekers wel degelijk toegang hebben tot onderwijs, maar dat er lange wachtlijsten bestaan (CGVS, p. 20). Hoewel dit te betreuren valt, dient opnieuw te worden besloten dat de toegang tot onderwijs u niet werd bemoeilijkt omwille van discriminatoire maatregelen vanwege de Griekse autoriteiten. Hoewel u voorts aangeeft dat er geen werk te vinden valt in Griekenland, blijkt uit uw verklaringen niet dat u enige moeite heeft gedaan werk te vinden. U gaf enkel aan niet te kunnen werken omdat u uw kinderen bij zich had (CGVS, p. 20).*

*Dient te worden toegevoegd dat u de situatie waarin u als verzoeker om internationale bescherming leefde, beschrijft, terwijl u inmiddels internationale bescherming werd verleend in Griekenland. Als een persoon met beschermingsstatus beschikt u over evenveel rechten als de burgers van de EU-lidstaat waar u een verblijfsstatus verkreeg, in dit geval Griekenland. Dat u niet zou weten een verblijfsstatus te hebben ontvangen, wijzigt hier niets aan. Gepolst of u in Griekenland zou kunnen wonen indien u een verblijfsvergunning zou hebben, zag u hier geen problemen in zolang uw veiligheid gegarandeerd zou worden (CGVS, p. 21).*

*Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.*

*De documenten die hierboven nog niet werden besproken, kunnen voorgaande beoordeling niet wijzigen. De identiteitskaarten van u en uw kinderen die u op de DVZ voorlegde, bevestigen enkel jullie identiteit en herkomst, waaraan op heden niet wordt getwijfeld door het CGVS. De afgeprinte foto's en de foto's en video's op de usbstick over het leven in de Griekse vluchtelingenkampen bevestigen dat u in deze vluchtelingenkampen heeft verbleven maar spreken zich voorts niet uit over de persoonlijke problemen die u daar zou hebben gekend. Zij tonen daarnaast de algemene situatie in de kampen aan maar wijzigen de beoordeling van uw verklaringen aangaande uw persoonlijke situatie verder niet. Ook de screenshot van het artikel over de aanwezigheid van sjiitische militieleden in Europa heeft het niet over uw persoonlijke situatie. Uw huwelijksakte, de verstotingsbrief, de foto's van uw werk, de foto's van uw vrouw en de screenshot over de protesten in Irak hebben voorts enkel betrekking op uw leven en problemen in Irak, dewelke geen onderwerp vormen van huidig onderzoek.*

*Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).*

*Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.*

*Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Irak, uw land van herkomst. U mag wel worden teruggeleid naar Griekenland.”*

## 2. Het verzoekschrift

2.1. De verzoekende partij betwist de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. Zij vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus of ondergeschikt, haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.3. De verzoekende partij voegt ter staving van haar betoog “*Bijkomende informatie Griekenland*” bij het verzoekschrift.

## 3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

Noch de verzoekende partij, noch de verwerende partij brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

## 4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. De verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift als volgt:

### “A. Voorafgaand

*1. Een vluchteling is elke persoon die "uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren" (Artikel 1A2 Internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen).*

*De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*

*Ernstige schade bestaat uit doodstraf of executie; of foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).*

2. Verweerster heeft niet ter dege willen onderzoeken of verzoeker aan deze definities voldoet, en dus een beschermingsstatuut hoort te bekomen.

Verweerster verwijst daarentegen eenvoudigweg naar artikel 57/6 §3 lid 1 3° van de Vreemdelingenwet om het verzoek van verzoeker niet-ontvankelijk te verklaren,

Het klopt dat die bewuste passage uit de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt en dat verweerster aldus in principe een aanvraag van een vreemdeling die reeds in een andere lidstaat van de Europese Unie internationale bescherming geniet, mag afwijzen als zijnde niet-ontvankelijk:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer:

(...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;"

De Memorie van toelichting verduidelijkt:

"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de lichtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Wetsontwerp 22 juni 2017 Doe 54 2548/001, p. 107)

3. Verweerster ziet echter 2 belangrijke nuances over het hoofd, dewelke hieronder gedetailleerd besproken zullen worden.

B. Niet-naleving van de termijn voorzien door artikel 56/6 § 3 lid 3 van de Vreemdelingenwet

1. Zo voorziet artikel 57/6 §3 lid 3 van de Vreemdelingenwet duidelijk dat zo'n beslissing om een verzoek niet-ontvankelijk te verklaren genomen dien te worden binnen een termijn van 15 werkdagen, te tellen vanaf de dag van de ontvangst van het verzoek om internationale bescherming:

"De in het eerste lid, 2°, 3°, 4° en 6°, bedoelde beslissingen worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden."

2. Deze termijn werd in casu duidelijk niet nageleefd door verweerster.

De asielaanvraag van verzoeker dateert van 21 augustus 2019.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het verzoek van verzoeker om internationale bescherming op 26 september 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken werd overgemaakt aan verweerster.

De bestreden beslissing werd pas genomen op 23 december 2019, zijnde ruim 80 dagen na de overdracht.

3. Het moge dan ook duidelijk zijn dat de door artikel 57/6 §3 lid 3 van de Vreemdelingenwet opgelegde termijn van 15 werkdagen overschreden werd door verweerster.

C. Omstandigheden in GRIEKENLAND

1. Daarenboven kan maar een beslissing tot niet-ontvankelijkheid worden genomen indien vast is komen te staan dat de vreemdeling in kwestie er niet in slaagt om elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij in geen daadwerkelijk beroep zou kunnen doen op de bescherming die hem werd toegekend of dat hij er een reëel risico zou lopen op ernstige schade of onmenselijke of vernederende levensomstandigheden.

Verzoeker is van oordeel dat verweerster ten onrechte voorhoudt dat hij in GRIEKENLAND daadwerkelijk beroep zou kunnen doen op de bescherming die hem daar werd toegekend en dat hij in GRIEKENLAND geen reëel risico zou lopen op ernstige schade of onmenselijke of vernederende levensomstandigheden.

Hij is van oordeel dat hij voldoende elementen heeft aangebracht die aantonen dat het tegendeel waar is.

2. Er zijn voldoende rapporten beschikbaar van mensenrechtenorganisaties die bevestigen dat de levensomstandigheden van de erkende vluchtelingen te wensen overlaten in GRIEKENLAND:

Verzoeker zal hieronder enkele passages van dergelijke rapporten citeren:

"(...)."

(<https://www.asylumineurope.org/reports/country/greece/cpntent-internationalpre-tention/housing>)

"(...)."

(<https://www.asylumineurope.org/reports/country/greece/receptionconditions/housing/conditions-reception-facilities>)

"(...)."

(<https://rsaegean.org/en/returned-recognized-refugees-face-a-dead-end-in-greece/>)

En ook:

\* Council of Europe, Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dunja Mijatovic following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018, 6 november 2018,

<https://reliefweb.int/report/greece/report-commissioner-human-rights-council-europe-dunjamijatovi-following-her-visit>

"(...)."

+ AIDA, Country Report: Greece, 2017 Update, 29 March 2019, <https://www.asylumineurope.org/reports/country/greece>

(...)

+ Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece, 30 juni 2017, <http://bit.ly/2FkN0i9>

(...)

\* Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece, Update, 30 August 2018, <https://rsaegean.org/en/legal-note-on-the-living-conditions-of-beneficiaries-of-international-protection-in-greece-update/>

(...)

3. Uiteraard handelen dergelijke rapporten over de situatie van erkende vluchtelingen in het algemeen, niet de situatie van verzoeker in het bijzonder.

Zij tonen echter wel aan dat er een structureel probleem is op vlak van aanvaarding van vluchtelingen, integratie van vluchtelingen en hulpverlening aan vluchtelingen.

Het maakt met andere woorden het relaas van verzoeker over wat hij allemaal heeft moeten doorstaan in GRIEKENLAND geloofwaardig.

De rapporten bevestigen dat:

- Er hardhandig wordt omgegaan met erkende vluchtelingen,

- Politie en bevolking regelmatig racistisch uit de hoek komen ten aanzien van erkende vluchtelingen,

- Erkende vluchtelingen na een korte periode op straat terecht komen omdat zij worden verondersteld te kunnen instaan voor hun eigen levensonderhoud,

- Erkende vluchtelingen het echter zeer moeilijk hebben met het vinden van werk omdat hun diploma's niet erkend worden of omdat ze de taal niet spreken,

- Aangeboden taallessen van een zeer laag niveau zijn,

- Erkende vluchtelingen grote moeite hebben om de toegang te vinden tot hulporganisaties,

- Etc.

4. Het zou kunnen dat er inderdaad organisaties aanwezig zijn in GRIEKENLAND die hulp bieden aan erkende vluchtelingen.

Het feit dat deze organisaties bestaan, geeft nog geen indicatie over hun aanbod, toegankelijkheid, etc.

De bovenvermelde rapporten bevestigen echter dat deze hulpverlening allesbehalve toereikend is, en bovendien niet erg toegankelijk is.

Verzoeker heeft tijdens zijn gehoor bevestigd dat ook hij er geen toegang toe heeft gekregen.

Het is zeer onredelijk van verweerster om te suggereren dat de slechte leefomstandigheden die verzoeker heeft ervaren in GRIEKENLAND het gevolg zouden zijn van de gedragingen van verzoeker zelf."

4.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij de bestreden beslissing niet aanvecht noch betwist waar terecht wordt aangegeven dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

4.4. De verzoekende partij laat gelden dat de verwerende partij niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6, §3, derde lid van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) gestelde termijn van 15 werkdagen. De Raad wijst er vooreerst op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Er anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de *ratio legis* van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (*Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, p.108-109*).

4.5. De verzoekende partij diende op 7 januari 2018 in Griekenland een verzoek tot internationale bescherming in en verkreeg er internationale bescherming. Volgens de verklaringen van de verzoekende partij waren de levensomstandigheden in Griekenland zo slecht en had zij problemen met Syriërs die haar beschuldigden enerzijds ongelovig te zijn en anderzijds sjitisch te zijn. Na tien maanden in een vluchtelingenkamp in Moria en nog drie maanden in een vluchtelingenkamp in Athene, beslist de verzoekende partij samen met haar kinderen Griekenland te verlaten, doch dit lukt niet. Volgens de verklaringen van de verzoekende partij was haar 'ausweis' reeds verlopen maar ging zij dit niet meer verlengen, waarna zij nog een drietal maanden op illegale wijze in Griekenland verbleef en uiteindelijk Griekenland verliet op 19 augustus 2019 en met een vals paspoort met het vliegtuig naar België kwam, alwaar zij op 21 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

4.6. In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet tot de niet-ontvankelijkheid van onderhavig verzoek om internationale bescherming omdat de verzoekende partij in Griekenland reeds internationale bescherming geniet en er geen elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat de bescherming die zij in Griekenland geniet niet actueel of ontoereikend zou zijn.

4.7. Er dient vastgesteld dat de verzoekende partij er in haar verzoekschrift niet in slaagt op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het volharden in haar eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de motieven van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

4.8. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :*

*[...]*

*3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;"*

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

*"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).*

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan

internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

4.9. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin de verzoekende partij internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers op pertinente en correcte wijze dat *“Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Griekenland (zie Eurodac Search Result in administratief dossier).”* Deze gegevens worden niet betwist door de verzoekende partij.

De verzoekende partij brengt evenmin informatie bij waaruit blijkt dat zij thans niet langer over internationale bescherming zou beschikken in Griekenland. In dit verband stelt de bestreden beslissing het volgende:

*“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).*

*Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.*

*Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).”*

4.10. Vervolgens wijst de Raad erop dat er een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten waarbij elk van de lidstaten ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (*cf.* HvJ 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a. / Bondsrepubliek Duitsland, punt 84).

Uit het voorgaande volgt een vermoeden dat de verzoekende partij, die in Griekenland internationale bescherming geniet, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dat zij er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet, dat aan haar vluchtelingenstatus een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat haar levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. De verzoekende partij kan dit vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde

groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de overheden van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer de verzoekende partij niet in staat is om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, "Ibrahim e.a.", overweging 90 e.v.).

Bovendien merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de situatie van personen aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de Europese Unie. Net zoals niet iedere Unieburger op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de Europese Unie. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische mogelijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van de verzoekende partij in Griekenland essentieel zijn bij de beoordeling van zijn verzoek en dat het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland werd verleend, te weerleggen.

4.11. Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat de verzoekende partij persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, noch dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

Met betrekking tot de persoonlijke situatie van de verzoekende partij en de levensomstandigheden in Griekenland motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

*"U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.*

*In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u, ten eerste, gelden dat u niet naar Griekenland terug kan uit vrees geviséerd te zullen worden door radicale soennitische verzoekers omwille van uw afkomst uit het sjiiitische Zuid-Irak en uw atheïstische geloofsovertuiging. Immers, in het vluchtelingenkamp van Moria werd uw tent in brand gestoken en werd u enkele dagen later aangevallen door aanhangers van de Islamitische Staat, afkomstig uit het Syrische Deir az Zur. Bovendien zou de Griekse politie niets willen doen om verzoekers om internationale bescherming en/of vluchtelingen te helpen. Dat u een gegronde vrees of reëel risico op het lijden van ernstige schade zou dienen te koesteren ten aanzien van Griekenland kon echter niet overtuigen.*

*Zo dient er allereerst gewezen te worden op een ernstige inconsistentie aangaande uw problemen in Griekenland. Namelijk, wanneer u door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd gevraagd of u persoonlijke problemen heeft gekend in Griekenland, verklaarde u duidelijk van niet en verwees u*

vervolgens enkel naar de algemene situatie voor vluchtelingen in de Griekse kampen. Dat uw tent in brand werd gestoken noch dat u werd aangevallen door een groep radicale moslims, heeft u bij de DVZ aangebracht. U hiermee geconfronteerd op het CGVS kon u hiervoor geen overtuigende verklaring bieden. U giste dat de vraag misschien anders werd gesteld en dat u op de DVZ geen details kon vertellen. Op de vraag: 'Heeft u problemen gehad in Griekenland?', antwoordde u nochtans met een duidelijke 'neen, maar problemen (kunnen) worden verwacht', een niet mis te verstane vraag en antwoord (CGVS Vragenlijst, vraag 8). Dat u aangevallen, en uw tent in brand gestoken, zou zijn omwille van uw afkomst of geloofsovertuiging kunnen overigens bezwaarlijk als details worden beschouwd. Deze vaststelling doet reeds op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas aangaande uw problemen in Griekenland.

Ook al zouden uw problemen voor waar worden aangenomen, is het voorts niet aannemelijk dat u in geval van een terugkeer naar Griekenland opnieuw door uw belagers gevisieerd en aangevallen zou worden. U verklaart dat u ook na uw overplaatsing van het eiland naar het vasteland het gevoel had dat u op elk moment aangevallen kon worden door de belagers die u in Moria hadden aangevallen. Zij konden immers ten allen tijde worden overgebracht naar het vasteland en u vinden, zo verduidelijkt u (CGVS, p. 22). Uit niets blijkt echter dat de personen die u eerder zouden hebben aangevallen, dit opnieuw zouden doen. U verklaart immers dat deze mannen u na de vechtpartij in Moria wel nog probeerden te provoceren, maar dat u daar niet op inging. Problemen bleven dan ook uit (CGVS, p. 16). Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat zij u nog zouden hebben gezocht na uw vertrek uit het kamp in Moria. Uit het door u neergelegde politieel document, dat u ontvangen zou hebben naar aanleiding van uw aangifte, blijkt bovendien dat het incident op 12 november 2017 plaatsvond. Dit betekent dat u na de aanval nog anderhalf jaar in Griekenland bleef wonen. Uw belagers hadden aldus ruim de tijd u te vinden en aan te vallen, indien gewenst, hetgeen niet gebeurde. Waarom zij u in de toekomst alsnog uit het niets zouden aanvallen in Athene, of elders in Griekenland, is dan ook niet duidelijk.

U heeft overigens niet aangetoond dat u in Griekenland geen bescherming kon krijgen van de Griekse autoriteiten dan wel, in geval van een terugkeer, geen beroep zou kunnen doen op hun bescherming bij eventuele toekomstige problemen. Zo kon u, nadat uw tent in brand werd gestoken, beroep doen op de bescherming van een organisatie binnen het kamp die u naar een afgesloten, beveiligd gedeelte van het vluchtelingenkamp verplaatste. Dit gedeelte van het kamp beschikte immers over een poort die kon worden gesloten in geval van problemen. Er werd in het kamp aldus rekening gehouden met uw situatie en – de overbevolking van het kamp indachtig – zo goed als mogelijk naar een oplossing gezocht (CGVS, p. 16-17). Hoewel u, nadat u werd aangevallen, een klacht tegen onbekenden ging indienen bij de politie van Mytiline, zou er niets met uw klacht gebeurd zijn. De politie komt immers nooit tussen in geval van problemen tussen vluchtelingen, zo concludeerde u (CGVS, p. 6, 13 en 24). Dit is echter louter een blote bewering die u geenszins weet te staven. Zo heeft de politie wel degelijk nota genomen van uw verklaringen, u de nodige documenten afgeleverd en uw telefoonnummer genoteerd voor het geval zij informatie voor u zou hebben (CGVS, p. 21). Uit het gegeven dat u noch uw tolk werden gecontacteerd door de politie, kan geenszins worden geconcludeerd dat u niet op de bescherming van de politie kon rekenen. Hoogstens kan hieruit afgeleid worden dat er (nog) geen relevante informatie bestond aangaande uw dossier. U heeft overigens zelf geen enkele poging ondernomen om naar uw dossier te informeren (CGVS, p. 21). Kan hieraan worden toegevoegd dat u een klacht tegen onbekenden indiende en u uw belagers niet durfde aan te duiden (CGVS, p. 5-6). De politie was dan ook beperkt in haar mogelijkheden iets te doen. Tot slot dient er te worden vastgesteld dat het door u neergelegde politieke document geen enkele inhoudelijke informatie bevat. Het document dateert overigens van 12 november 2017 terwijl u het incident situeert in januari of februari 2018 (CGVS, p. 6).

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden besloten dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u, ten tweede, uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder verklaart u dat de levensomstandigheden in de vluchtelingenkampen heel slecht zijn en dat er geen afdoende toegang tot medische zorg, onderwijs en werk voorhanden is.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status

*diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.*

*Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.*

*Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.*

*U kaart de slechte levensomstandigheden in de vluchtelingenkampen, de slechte economische situatie en het gebrek aan medische bijstand en onderwijs in Griekenland aan. Dient echter te worden bemerkt dat u geen enkele poging heeft ondernomen uw leven in Griekenland op te bouwen en uw levensomstandigheden te verbeteren. U had immers al bij uw aankomst in Griekenland besloten dat u daar niet zou blijven en dat het bijgevolg niet nodig was op een paspoort en verblijfsvergunning te wachten, zo stelt u (CGVS, p. 21).*

*Dat de situatie in de Griekse kampen omwille van overbevolking niet goed is, wordt niet betwist door het Commissariaat-generaal. Echter kan uit uw verklaringen niet worden afgeleid dat uw situatie van die aard was dat zij een schending van het artikel 3 van het EVRM zou betekenen. U werd tijdens uw asielprocedure immers op verschillende manieren ondersteund door de Griekse autoriteiten. Zo ontving u maandelijks een uitkering voor u en uw kinderen en had u recht op voedselhulp (CGVS, p. 18). Bovendien kon u in het kamp van Athene terecht bij een sociaal assistent. Hoewel u verklaart dat u geen toegang had tot een advocaat, blijkt evenwel dat u wel degelijk terecht kon bij een juridisch bureau (CGVS, p. 20). Dat zij u niet konden helpen met het versnellen van uw asielprocedure (CGVS, p. 20), iets wat effectief buiten hun macht ligt, betekent niet dat zij u niet op andere manieren konden bijstaan. Voorts klaagt u het gebrek aan gezondheidszorg, onderwijs en werk aan. Uit uw verklaringen blijkt echter dat verzoekers in Griekenland wel degelijk toegang hebben tot medische zorg. Zo geeft u enerzijds aan dat verzoekers mits een specifiek document naar het ziekenhuis kunnen gaan (CGVS, 19-20). Anderzijds verklaart u dat u het zich financieel niet kon veroorloven een dokter te consulteren toen uw kinderen huiduitslag kregen (CGVS, p. 6). Dat u wegens financiële redenen niet naar een dokter kon gaan, betekent echter niet dat de toegang tot medische zorg u systematisch werd ontzegd omwille van Conventie-gerelateerde redenen. Wat betreft de toegang tot onderwijs blijkt verder dat kinderen van verzoekers wel degelijk toegang hebben tot onderwijs, maar dat er lange wachtlijsten bestaan (CGVS, p. 20). Hoewel dit te betreuren valt, dient opnieuw te worden besloten dat de toegang tot onderwijs u niet werd bemoeilijkt omwille van discriminatoire maatregelen vanwege de Griekse autoriteiten. Hoewel u voorts aangeeft dat er geen werk te vinden valt in Griekenland, blijkt uit uw verklaringen niet dat u enige moeite heeft gedaan werk te vinden. U gaf enkel aan niet te kunnen werken omdat u uw kinderen bij zich had (CGVS, p. 20).*

*Dient te worden toegevoegd dat u de situatie waarin u als verzoeker om internationale bescherming leefde, beschrijft, terwijl u inmiddels internationale bescherming werd verleend in Griekenland. Als een persoon met beschermingsstatus beschikt u over evenveel rechten als de burgers van de EU-lidstaat waar u een verblijfsstatus verkreeg, in dit geval Griekenland. Dat u niet zou weten een verblijfsstatus te hebben ontvangen, wijzigt hier niets aan. Gepolst of u in Griekenland zou kunnen wonen indien u een*

verblijfsvergunning zou hebben, zag u hier geen problemen in zolang uw veiligheid gegarandeerd zou worden (CGVS, p. 21).

*Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.”*

4.12. De verzoekende partij slaagt er niet in om voorgaande vaststellingen in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Zij beperkt er zich in wezen toe te benadrukken dat haar persoonlijke omstandigheden worden bevestigd door de algemene informatie met betrekking tot de situatie voor erkende vluchtelingen in Griekenland. De Raad benadrukt echter dat de verzoekende partij hiermee niet *in concreto* aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over haar persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissing.

De Raad verduidelijkt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder komt dan te volharden in haar eerdere verklaringen en te citeren uit een reeks rapporten (verzoekschrift, p. 6-12). Zoals hiervoor uiteengezet, dient de verzoekende partij *in concreto* aan te tonen dat de bescherming die haar in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn, of dat zij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Een loutere verwijzing naar algemene informatie die geen betrekking heeft op haar persoon volstaat hiertoe allerminst. De landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch deze informatie volstaat *in casu* niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van de verzoekende partij in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen. De verzoekende partij haalt in haar verzoekschrift algemene informatie aan over de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. De verzoekende partij toont met deze verwijzingen naar algemene rapporten geenszins concreet aan dat zij daadwerkelijk verhinderd was of zal zijn om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen.

Waar de verzoekende partij in haar verzoekschrift nog aanvoert dat zij in Griekenland geen toegang had tot hulporganisaties, dat het inderdaad zou kunnen dat er organisaties aanwezig zijn in Griekenland die hulp bieden aan erkende vluchtelingen, maar het feit dat deze organisaties bestaan nog geen indicatie geeft over hun aanbod en toegankelijkheid en dat de rapporten bevestigen dat deze hulpverlening allesbehalve toereikend is en niet erg toegankelijk, wijst de Raad er vooreerst op dat uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat de verzoekende partij wel degelijk terecht kon bij hulporganisaties. Zo gaf zij zelf te kennen dat zij beroep kon doen op de bescherming van een organisatie binnen het vluchtelingenkamp (CGVS gehoor, p. 16). Daarnaast ontkent de verzoekende partij geenszins, zoals aangegeven in de bestreden beslissing, dat zij geen enkele poging heeft ondernomen om haar leven in Griekenland op te bouwen en haar levensomstandigheden te verbeteren. De algemene kritiek in het verzoekschrift dat het onredelijk is om te suggereren dat haar levensomstandigheden het gevolg zijn van haar eigen gedrag kan niet worden aanvaard, nu de Raad het niet kennelijk onredelijk acht om van de verzoekende partij, die in Griekenland een internationale beschermingsstatus heeft, te verwachten dat zij inspanningen levert om haar levensomstandigheden in Griekenland te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Door het enkel volharden in haar verklaringen toont de verzoekende partij ook geenszins aan dat de verwerende partij ten onrechte heeft gewezen op het feit dat zij tijdens haar asielprocedure op verschillende manieren werd ondersteund door de Griekse autoriteiten, dat zij een maandelijks uitkering kreeg voor haar en haar kinderen en recht had op voedselhulp, dat zij in het kamp in Athene terecht kon bij een sociaal assistente en dat zij terecht kon op een juridisch bureau, op het feit dat men wegens financiële redenen niet naar de dokter kan gaan niet betekent dat de toegang tot medische zorg systematisch wordt onzegd, dat er wel degelijk toegang is tot onderwijs doch dat er lange wachtlijsten bestaan alsook op het feit dat de verzoekende partij geen moeite heeft gedaan om werk te vinden.

4.13. Voor het overige voert de verzoekende partij geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven. Aldus blijven deze motieven onverminderd overeind.

4.14. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig augustus tweeduizend twintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. VERMANDER